

Előszó Stébel Ildikó írásához, előszó a 2020-as évhez

Bármivel is foglalkozol, bármit csinálsz, a befektetett munka révén lelket adsz neki. A történések, az anyagok, a tárgyak, amelyeket megművelsz, lélektől áthatottak lesznek. Ráadásul minden tevékenység együtt jár a lét két legnagyobb misztériumával: a születéssel és az elmúlással. Megkezdeni, elkezdni valamit és lezárni, elengedni, méltóságteljesen és gazdag tartalommal, ennek a megoldása valóban nagy titok. A zenével foglalkozó előadóművészek pontosan értik ennek jelentőségét. Az indító hang meghatározza a művet. Aztán, mondhatni bármi is történhet, ha a lezárás tökéletesen sikerül, akkor a mű készre sikeredett.

Ha viszont már az indítás szerencsétlen és a zárás is elcsúszik, akkor bármilyen muzikális is a beltartalom, a mű elveszett. Mert az előadás kezdetén a léleknek meg kell születnie, a végén pedig el kell szállnia. Ebben nem lehet hibázni. Ez a zenész nagy kihívása.

2020 januárja. Indítjuk az évet a 3K első számával. Különleges év lesz. Ebben az esztendőben ünnepelhetjük a Könyvtári Intézet 20 éves születésnapját. Ez a tény önmagában is jelentőséget ad az indító hangnak, de ettől talán sokkal fontosabb, hogy várakozással teliek vagyunk. Alig van a könyvtárügy hatalmas, ugyanakkor tagolt szolgáltatási rendszerében olyan intézményi csoport, szolgáltatási forma, mely ne vizionálna saját közeli jövőképében lényeges, érdemi változásokat. Ha pedig az alrendszer működése ilyen mértékben átalakul, akkor ez maga után vonja a teljes rendszer irányváltását is.

A kérdés ebből logikusan fakad: merre haladjunk? Például a közoktatás könyvtárügye felé! A speciális könyvtári szolgáltatásokkal működő speciális közoktatási intézmények könyvtárai felé. Az olvasás szeretete, a könyvtár használata mérték- és értékadó. Általányosan el az emberi élet azt a kulturális beágyazódást, mely kreatívvá, cselekvővé, szorgalmassá, építkezővé teheti az érintett személyt. Az identitás átadása a családokon és az iskolákon múlik. A családok és az iskolák pedig a könyvtárakban felhalmozott és megélhető ismeretekkel, módszerekkel, közösségi terekkel ösztönözhető szerepük egyre teljesebb betöltésére. Ez pedig a könyvtároság nagy kihívása.

Stébel Ildikó könyvtáros, informatikus könyvtáros, könyvtárostanárné, szakvizsgázott pedagógus, zenei szakkönyvtáros, Kodály-díjas mestertanárné, a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnázium és Zeneiskola - AMI, nyugalmazott könyvtárosa. A zeneoktatás-történet, a zenei tehetség, a könyvtár tehetséggondozó szerepének kutatója. Számos, ma már felnőtt zenész mentora, Ildikó nénije, lélekindítója. Írása azt a „többet” felsejgeti, láttatja, ami munkánk lényegét jelenti, a misztériumot, a születést és az elengedést.

Szolgálni a szakmát, a kollégákat, a könyvtárat és a könyvtárhasználó diákokat és felnőtteket úgy, hogy minden és mindenki több és gazdagabb legyen, mint amilyen volt az indító kapcsolatfelvétel pillanatában. Ez volt hosszú évtizedeken át Stébel Ildikó – januári lapszámunk első írása szerzőjének – nagyszerű célja.

2020-ban a Könyvtári Intézet is ennek a célnak a szolgálatát tűzi ki maga elé.